

Nu er det ærede Medlems Lønningskonto noget rummelig, eftersom han ikke blot derpaa opfører Uniformer og Husleje, men endog tilføjer: o. s. v., saa det er umuligt at vide, hvor meget i Virkeligheden det ærede Medlem vil regne med. Men Kærnepunktet i det ærede Medlems Tale var dog, at nu viste det sig, hvad han altid havde sagt, at det nye Styrelsessystem ikke vilde medføre Besparelse, men tværtimod Ansættelse af nye Tjenestemænd. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at det viser sig at være rigtigt, hvad han i saa Henseende har sagt, og hvad jeg har sagt, og hvad flere har sagt. Jeg tror ikke, der er nogen, som ved Vedtagelsen af denne Lov er gaaet ud fra, at den vilde medføre færre Tjenestemænd. Jeg har aldrig antydnet nogen som helst Mulighed i den Retning. Tværtimod har jeg hele Tiden sagt, at jeg troede ikke, at Antallet af Tjenestemænd ved denne Foranstaltning vilde gaa ned, og saa meget mindre troede jeg derpaa, som det var mig aabenbart, at der i længere Tid havde været Trang til Ansættelse af adskillige overordnede Tjenestemænd. Der er heller ikke ret megen Mening i overhovedet at rette Bebrejdelser imod en Institution, fordi den antager stadig flere Tjenestemænd. Det maa en Bedrift, som vokser, gøre, og dette har i saa høj Grad været Tilfældet med Statsbanerne, at der her intet som helst er at forundre sig over.

Det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen) fortalte paa en meget spændende og virkelig underholdende Maade en Oplevelse, ja, en i og for sig sørgelig Oplevelse, han havde haft paa en Rejse, og det, han vilde ind paa, var en Beskrivelse af, hvorledes Nødbremsen virkede. Det ærede Medlems Fremstilling gik i første Række ud paa, at det varede længe, inden Nødbremsen virkede, medens vi i Aftes hørte et andet æret Medlem konstatere, at i et Tilfælde, hvor han havde brugt Nødbremsen, havde den virket prompte og hurtigt, Jeg tror at turde sige, at Nødbremsens Virkning i Henseende til Hurtighed afhænger noget af den Stigning af Banelegemet, der tilfældigvis er paa det Sted, hvor Toget i Øjeblikket passerer, den kan ogsaa afhænge af, i hvor stærk Fart Toget er kommet, og af forskellige andre Ting. Men Nødbremsen virker automatisk, og det er altsaa udelukket, at Hurtigheden kan afhænge af Personalets Betjening af den. Man fik nu et lidt kedeligt Indtryk af, at Togpersonalet ved denne Lejlighed ikke kom saa hurtigt frem, som det var

ønskeligt, og jeg maa sige, at hvis det har været Tilfældet, er det absolut en Pligtforsømmelse af Personalet, og jeg vil søge at faa Tilfældet nærmere opklaret. Thi hvis der skulde være nogen Mening i, hvad det ærede Medlem ikke var i Tvivl om, at give de sagkyndige en Næse paa Grund af en Omstændighed, som jeg nu skal komme til, maa jeg sige, at der slet ikke er noget at betænke sig paa med Hensyn til at give det tjenestegørende Personale en Næse, naar det ikke uopholdelig undersøger, hvad der er Grunden til, at Toget standser.

Den Næse, som de sagkyndige Ingeniører ved Statsbanerne skulde have, fortjente de efter det ærede Medlems Mening, fordi de har afskaffet et Signal, som tidligere fandtes paa Jernbanevognene, et Par Vinger, som faldt ud, naar der blev trukket i Nødbremsen, hvoraf man altsaa kunde se, i hvilken Vogn der var trukket i Bremsen. Et saadant Tegn findes ikke mere, det er ganske rigtigt fjernet af de sagkyndige. Det viste sig nemlig, at det ikke altid virkede. Det kunde f. Eks. hænde, naar der var Sne og Is, at det nægtede at fungere, og saa synes jeg, det er meget rimeligt at ræsonnere, at naar et saadant Apparat ikke virker, er det bedre, at der slet ikke findes noget Apparat. Og det er det, man har sørget for. Det ærede Medlem fortalte, at der gik et lille Mærke til Vejrs oven paa Vognen, naar der blev trukket i Nødbremsen, men noget saadant Mærke kendes ikke — det maa være en Misforstaaelse. Derimod kunde der efter den Fremstilling, som det ærede Medlem gav, være noget rigtigt i, at Lokomotivføreren uopholdelig skal give Signal til Togpersonalet om, at Toget standser, fordi der er trukket i Nødbremsen. Det skal blive taget under Overvejelse, om en Instruktion herom ikke bør sendes ud.

Dernæst klagede det ærede Medlem fra Mariager over, at Statsbanerne opskruede de Afgifter, som forlanges af Restauratørerne paa Færger og i Ventesale, og derved forårsagede, at disse Restauratører atter opskruede Prisen for de Varer, som Publikum skulde nyde. Derom vil jeg oplyse, at der finder absolut ikke nogen Opskrining Sted af disse Lejeafgifter. Hvis man forærede disse Bevillinger bort uden at de kostede noget, er der ikke Tvivl om, at man under hvert Aars Finanslovbehandling vilde høre Kritik over alle de gode Venner, som Generaldirektionen og dens nærmeste foresatte havde be-